

В. П. Мацько

Стечишин Мирослав Васильович

СТЕЧИШИН Мирослав Васильович (24. 07. 1883, с. Глещава, нині Тернопільського р-ну Тернопільської обл. — 18. 11. 1947, м. Вінніпег, похований у Ріверкресті, провінція Манітоба, Канада) — журналіст, письменник, громадсько-політичний діяч. Брат [Михайла](#) та [Юліана](#) Стечишиних. Навчався у Буцацькій гімназії (нині Чортківський р-н Тернопільської обл.) і Тернопільській учительській семінарії, де редагував газету «Зірка». Був прихильником ідей галицьких радикалів-соціалістів, як політично неблагонадійного його відрахували із семінарії. 1902 емігрував до Канади, однак невдовзі переїхав до США. Вступив до комуни «Українське братство» [А. Гончаренка](#) (1902—03), став співзасновником комуни «Українське кооперативне братство» (1903—04), працював у лісництві (шт. Каліфорнія). 1905 повернувся до Канади. Учителював, публікував статті, у яких знайомив англомовних читачів з життям українців у Канаді, історією України, розкривав причини української еміграції. Став одним із лідерів українського соціалістичного руху в Канаді. Організував робітничі товариства: «Боротьба» (м. Ванкувер), «Воля» (м. Нанаймо; обидва — провінція Британська Колумбія), а також «Робітниче товариство імені Січинського» (м. Госмер, шт. Південна Дакота, США). Співзасновник осередку Соціалістичної партії Канади у Вінніпезі (1906); провідний член Української соціал-демократичної партії Канади (від 1910). У 1912 залишив соціалістичний рух. Працював редактором г. «Новини» у м. Едмонтон (1912—15). Знову переїхав до США, де редагував г. «Народна воля» (м. Скрентон, шт. Пенсильванія). Під час Визвольних змагань 1917—21 в Україні був секретарем пресового бюро Української дипломатичної місії від УНР у Вашингтоні. За дорученням голови місії [Ю. Бачинського](#) 1921 їздив до м. Тарнів (Польща) звітувати про роботу місії перед [С. Петлюрою](#). Ця подія стала приводом для [Мирослава Ірчана](#) у статті «Канадська Україна»

// «Західна Україна», 1930, № 7—8 назвати С. «контррозвідником, агентом польської шляхти». Після повернення до Вінніпеґа за запрошенням Української видавничої спілки 1921—46 очолював редакцію г. «Український голос». Ідеолог українського національного руху, співзасновник та очільник Союзу українців самостійників (1927), співзасновник (разом із братами) і президент (до 1935) товариства «Взаємної помочі», член дирекції Українського народного дому та дирекції Колегії св. Андрея у Вінніпезі. Брав участь у процесах творення Української греко-православної Церкви у Канаді (нині Українська православна Церква Канади Константинопольського патріархату). Автор праць «Союз українців самостійників і об'єднання українського Народу» (1933), «Самостійність, соборність, федерація» (1942), «Україна у повоєнній світі. На порозі нової доби» // «Відчити, виголошені на з'їзді Союзу Українців Самостійників в Вінніпезі (23—25 грудня 1944 р.)» (1945), «Радянська Україна у світлі радянської конституції і практики» (1945; усі — Вінніпег).

Рекомендована література

1. Стечишин Ю. Історія поселення українців в Канаді. Едмонтон, 1975;
2. Мартинович О., Казимира Н. Політична діяльність у Західній Канаді, 1896—1923. Торонто, 1982;
3. Славутич Яр. Українська література в Канаді: Вибрані дослідження, статті і рецензії. Едмонтон, 1992;
4. Історія «Українського голосу» в біографіях його основоположників і будівничих. Вінніпег, 1995;
5. Куліш Н. Життєва філософія Мирослава Стечишина: утвердження українського світу в Канаді // Університетські наукові записки [Хмельн. ун-ту упр. та права]. 2024. № 2.

Бібліографічний опис:

Стечишин Мирослав Васильович / В. П. Мацько// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-889892>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).